

57. Regenten van het Heilige Geesthuis in 1899. Afgebeeld zijn van links naar rechts de amanuensis mr. H. Vaillant en de regenten dr. J. van der Hoeven, J.J. Gleichman, mr. Samuel Muller Hz., J.J.M. Blankenheym en dr. E. van Rijckevorsel. Schilderij door H. Luns in het Historisch Museum Rotterdam. Foto GAR.

mannenhuis van de instelling, op de Hoogstraat, in gebruik genomen als gemeentelijk bejaardenhuis, een situatie die door regenten van het Heilige Geesthuis als onjuist werd aangevochten. De Armenwet van 1854 maakte het noodzakelijk aan die onzekere situatie een eind te maken. Met name ging het om de vraag of het Heilige Geesthuis een bijzondere instelling van weldadigheid was - wat regenten stelden - dan wel een gemengde, d.w.z. dat de gemeente een grote invloed had op de faits et gestes van de instelling, de opvatting van B & W.²⁵) Tot aan de jaren negentig was het, ondanks herhaalde pogingen daartoe, niet gelukt hierover overeenstemming te bereiken.

Het was Muller, door de gemeente tot bestuurslid van die instelling benoemd, die de weg wees hoe tot een oplossing in het geschil te komen. Hij verzamelde alle bronnen die op de geschiedenis van het Heilige Geesthuis, de eigendommen en het bestuur ervan betrekking hadden, vanaf het begin in 1434 tot in zijn eigen tijd. Toen op basis van die gegevens nog geen minnelijke schikking met B & W mogelijk bleek, dienden zij als argumentatie bij